

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 61. Episcopi Exequiis Regis Philippi præsentés.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

nensis, Petrus Meldensis, Rogerius Ni-
 vernensis. Ex Provincia Rotomagensi
 Robertus Bajocensis, Hugo Constanti-
 nensis, Guilielmus Abrincensis, Guiliel-
 mus Lexoviensis. Ex Provincia Nar-
 bonensi Fulco Tolosanus. Hi nimirum
 erant Præsules ad Concilium celebra-
 dum congregati. Legatus Conradus,
 & Archiepiscopus Remensis simul in dua-
 bus aris proximis Missam funebrem ce-
 lebrarunt, quibus ceteri Episcopi, Cle-
 rici, Monachi, quorum innumerabilis e-
 rat multitudo, tanquam uni soli cele-
 branti respondebant.

§. LXI.

*Episcopi Exequiis Regis Philippi
præsentes.*

Operæ pretium est, non nullos Episco-
 pos, qui his Exequiis interfuerunt,
 sigillatim commemorare. Archiepisco-
 pus Remensis tunc erat Guilielmus de
 Joinville, Godefridi, Prætoris Campa-
 niæ, filius. Is primo Archidiaconi Re-
 mensis dignitatem, deinde Episcopi Lin-
 gonensis, ac tandem Archiepiscopi Re-
 mensis, cujus possessionem die Domini-
 ca, nona Junii, anno millesimo ducen-
 tesimo decimo nono, adiit, consecutus,
 anno sequente Fratres Prædicatores, Pa-
 risiis a S. Dominico Remos missos, rece-
 pit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1223.

Marlot. lib. 3
c. 26. 27.

Sæcul. XIII.
A.C. 1223.

Gall. Chron.
to. I.
G. Nangis
an. 1222.

Sup. Lib.
LXXVII.
§. 24.
God. p. 482.
Hon. lib. 3.
p. 54.
Rain. 1218.
n. 62.
ap. Rain.
1223. n. 6.

pit. Fratres Minores quoque, & Virgines Sanctæ Claræ, Guilielmo Sedem Remensem tenente, introductæ feruntur. Eidem Honorius Papa Sacræ Sedis Legati in Francia potestatem contulit, qua ad convertendos Albigenes uteretur. Hanc ille jam anno millesimo ducentesimo vigesimo primo acceperat. Ecclesiæ vero Remensi annis septem præfuit. Archiepiscopali Dignitate Ecclesiæ Senonensis tunc fulgebat Gualterius *Cornu*, Magister celeberrimus, Henrici Clementis, Franciæ Archiepiscopi, filius. Is Decanus erat Ecclesiæ Parisiensis, cum Archiepiscopus Senonensis, Petro Corbeliensi die tertia Januarii, anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo, fatis functo, electus est. Gualterius in Cathedra Senonensi annis decem & novem sedit. Ecclesiam Norwicensem regebat Cardinalis Pandolphus Masca, qui, cum esset Ecclesiæ Romanæ Subdiaconus, pacis negotium inter Joannem Regem & Innocentium III. Papam solerter tractaverat. Ubi deinde Ecclesia Norwicensis anno millesimo ducentesimo decimo quarto, Joanne *Grey* defuncto vacavit, Pandolphus electus est, quem Papa Sacræ Sedis in Anglia Legati potestate, anno millesimo ducentesimo decimo octavo, auxit, atque demum anno millesimo ducentesimo vigesimo

gesimo secundo ordinatum, misit in Gal-
 liam, ad Regem Philippum eo permo-
 vendum, ut pacem cum Rege Angliæ
 reduceret, vel saltem inducias proroga-
 ret, & sic facilius auxilia in Terram fan-
 ctam pervenirent. Episcopus Parisien-
 sis erat Guilielmus Segnelacensis, qui in
 Oppido S. Clodoaldi eodem anno mil-
 lesimo ducentesimo vigesimo tertio in
 Festo S. Clementis die vigesima secun-
 da Novembris obiit, postquam in illa Ca-
 thedra tres annos & dimidium sedisset.
 Sedem Aurelianensem tenebat Philip-
 pus *Berruier*, Turone natus, cujus ata-
 vos maternus, generis nobilitate & vir-
 tutibus clarus, postquam ipse conjux
 in Monasterio Bellomontano se sacris vo-
 tis obstrinxisset, Equitibus Templariis
 nomen dederat. Ejus filius postquam
 genuisset duas filias Flandrinam & Ma-
 thæam, ambas virtutum splendore illu-
 stras, & ipse Templariorum Institutum
 amplexus, ad Magisterii totius Ordinis
 culmen evehctus est. Mathæa Geraldo
Berruier, S. Guilielmi, Archiepiscopi
 Bituricensis, fratri, nuptui tradita, tres
 filios in lucem edidit, Archambaldum
 & Gervasium, qui paternum exemplum
 secuti, militiam amplexi sunt, & accepta
 Cruce se resque suas Terræ sanctæ
 obsequio addixerunt, & Philippum, qui
 se ab unguiculis Ecclesiæ addixit. Quip-
 pe

Sæcul. XIII.

A.C. 1223.

*Hist. Episc.**Ant. c. 56.*

Sæcul. XIII.
A. C. 1223.

pe eum mater, elato viro, vidua ad Ecclesiam in Festo S. Gregorii deductum, cum Missam celebrari petiisset, suis manibus super Altare Deo obtulit. Philippus Lutetiæ scientiis operam dedit, pudicitiaë amantissimus, tumque Turonem reversus, Ecclesiæ Cathedralis Canonicus, tumque etiam Archidiaconus constitutus est; sed quia plurium Beneficiorum possessionem horrebat, Officium Cantoris in Ecclesia Cenomanensi sibi destinatum, rejecit. Quin etiam postea Archiepiscopatum Turonensem sibi oblatum repulit, Archidiaconatus officio contentus, cujus omnes partes explere, Verbum Dei prædicans, & vitæ rigidissimæ exemplum præbens, fastigabat. Manasse Segnelacensi, Episcopo Aurelianensi, anno millesimo ducentesimo vigesimo primo, rebus humanis erepto, hæc Ecclesia Philippum sibi Episcopum dari vehementer cupiebat, sed timebant plerique, ne eam recusaret, qui Archiepiscopatum Turonensem non recepisset. Attamen crediderunt, eum tunc juventutis suæ memorem tantum onus subire noluisse. Nec ipsorum aberravit conjectura, nam videns, se unanimes omnium suffragio ad Episcopatum Aurelianensem vocari, acquievit, atque, anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo, a Petro Corbeliensi Archiepiscopo

scopo Senonensi inauguratus est. Tum hanc Sedem annis quatuordecim obtinuit. Sæcul. XIII.
A.C. 1223.

§. LXII.

Ludovicus VIII. Rex Franciæ.

Philippo Regi Augusto defuncto Ludovicus VIII. filius ejus natu major, *G. Nang.* anno ætatis suæ trigesimo sexto, successit, ac Remis cum Regina Blanca uxore sua a Guilielmo Archiepiscopo, die sexta Augusti, anno millesimo ducentesimo vigesimo tertio, unctus, annos tres & primenses quatuor Francis imperavit. Primam ad eum Honorius Papa die vigesima quinta Octobris dedit Epistolam, consolatoriam ob mortem patris, hortatus, ut defuncti virtutes, & inprimis ejus in Sacram Sedem devotionem imitaretur. Alteram deinde scripsit die decima quarta Decembris, eamque defendendam tradidit Simoni Sulliacensi Archiepiscopo Bituricensi, Hugoni de Montereugio Episcopo Lingonensi, & Guarino Episcopo Silvanectensi, Præsulibus Regi addictissimis, quorum primi duo tunc Romæ versabantur. Hujus Epistolæ Pontificiæ Summa est: *Cum omnes Principes Christiani de defensione Ecclesiæ, Matris suæ, rationem Deo reddere teneantur, grave tibi acidere ac indignum videri debet, quod Hæretici in*

Hist. Ecclesiast. Tom. XIX. S s re-